

21 OCTOMBRIE: PRĂZNUIREA SFINȚILOR PREOȚI MĂRTURISITORI: IOAN DIN GALEȘ ȘI MOISE MĂCINIC DIN SIBIEL; SF. CUVIOȘI MĂRTURISITORI: VISARION ȘI SOFRONIE, SFÂNTULUI MUCENIC OPREA

Preoți cu chemare sfântă, Moise și Ioane, ca niște ostași adevărați ai lui Hristos Dumnezeu, cu putere ați propovăduit dreapta credință și mărturisitori ai Ortodoxiei v-ați făcut pentru poporul cel credincios. Drept aceea, moarte mucenicească primind, rugați pe Hristos Dumnezeu, să dăruiască Bisericii Sale pace și unire, iar sufletelor noastre mare milă.

(*Troparul la Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel*)

Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca niște îngerești trâmbițe ați înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii drepte credințe, și ca niște înțelepți propovăduitori, pe popor l-ați hrănit cu dreaptă și luminată învățătură. Mari au fost ostenele lucrării voastre Sfinte Cuvioase Visarion din Serai, Sfinte Cuvioase Sofronie de la Cioara și Sfinte Mucenice Oprea din Săliște; mare și osârdia propovăduirii; mare a fost și rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniților ostași ai lui Hristos.

(*Troparul Sf. Mărturisitori Visarion și Sofronie și al Mucenicului Oprea*)

SFINȚII ARDELENI

Drumurile mele m-au dus vineri, 11 septembrie 2015, prin curatul și liniștitul orașel Kufstein din Tirolul Austriei. Îl vizitam pentru a doua oară. Prima data n-am avut răgazul necesar să intru în teribila fortăreață, astăzi muzeu, situată pe vârful dealului și-n care ani mulți a funcționat o sinistră închisoare medievală.

De data acesta am intrat. Te cuprind fiorii văzând ce mijloace de tortură au putut pune la cale oamenii pentru alți oameni, creștini fiind. Și mi s-au perindat prin minte nume de mărturisitori pentru Ortodoxie care au pățimit aici. În holul mare al celularului, pe pereți, poți vedea plăci cu nume de oameni care au fost închiși aici, din toate naționalitățile imperiului, în special unguri. N-am observat nume de români. Poate n-a fost nimeni interesat să-i pomenească pe Sfinții Ardeleni, în primul rând pe Sfântul Nicolae Oprea, care au pățimit aici. Cine știe, poate în viitor?

Așa că, apropiindu-se ziua sărbătorii lor de pe 21 octombrie, m-am hotărât să scriu acest mic articol, ca o ofrandă meritată pentru modul în care L-au mărturisit pe Hristos. Lor le erau clare cuvintele Mântuitorului: „oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și eu pentru el înaintea Tatălui Meu Care este în ceruri. Iar de cel ce se va

lepăda de Mine înaintea oamenilor, și eu mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri” (Matei 10, 32-33).

Știu că ceea ce voi afirma nu este în armonie cu diplomația oportunistă a celor ce vor să vadă în greco-catolicism o poartă deschisă înspre „Apusul civilizată” și o ieșire din „Răsăritul obscurantist”. Este adevărat că dezbinarea Bisericii Creștine nu este pe placul lui Dumnezeu. Domnul Hristos dorește „ca toți să fie una” (Ioan 17, 21), numai că unitatea nu se realizează prin greco-catolicism.

Pe bună dreptate Episcopul Ioan Stroia de la Alba Iulia spunea prin 1926 că „oricât de multă silință își dau frații greco-catolici din România Mare a se prezenta una cu noi, și aceasta o fac conștient când voiesc să câștige favoruri sau prerogative în ochii credincioșilor lor, ei sunt și rămân ce i-a făcut nefericitul act al Unirii de la 1700: o frântură schismatică ruptă din sânul Bisericii Ortodoxe”.

Referitor la eșecul pe care l-a constituit greco-catolicismul, în ce privește refacerea unității Bisericii, comisia mixtă de dialog de la Balamand, alcătuită din catolici și ortodocși, afirmă că „uniatismul este metodă de unire din trecut” și că actualmente se caută „deplina comuniune”.

Împotriva „actului nefericit” al uniației și